

kjendelse; Sligt udgaaer sædvanligt fra Regjeringen ved de forffjellige Midler, der i saa Henseende staae til dens Raadighed; men her foreligger netop et saadant Tilfælde, og det synes mig, at Folkethinget derfor med Fornøielse bør gaae ind paa at bevirke denne overordentlig ringe Forhøielse af Bedkommendes Pension. Denne Udgift vil i Virkeligheden rimeligt blive overordentlig ringe. Conferentsraad Bondo er 75 Aar eller derover; han har, saavidt jeg veed, været 54 Aar i Statens Tjeneste, og jeg troer derfor saameget mere at turde nære det Haab, at Rigsdagen vil bevilge denne Forhøielse.

Ordføreren: Jeg skal blot gjøre den Bemærkning, at, naar man fremhæver, hvad der ogsaa stete forrige Gang, da denne Sag var under Behandling, at denne Mand er kommen i en uheldig Stilling paa Grund af, at han har viist en saa særdeles Tjenstiver, at han er vedbleven flere Aar i Tjenesten, efterat han kunde være gaaen af paa en for ham fordeeltigere Maade, saa maa man ogsaa erindre, at i de flere Aar, han saaledes har været i Tjenesten, har han nydt adskillige Fordele, som han ikke kunde have havt, hvis han var gaaet af tidligere; thi det er dog ikke sandsynligt, at han vilde have faaet mere end det, der ellers var sædvanligt; han vilde altsaa have faaet de 1600 Rbd., det var nemlig hans faste Gage; men Emolumenterne, som anslaaes til en Værdi af 580 Rbd., vilde han vistnok ikke have faaet; han har altsaa i flere Aar nydt disse 580 Rbd., fordi han har været saa ivrig at vedblive i Tjenesten, og det kan man altsaa sige, at han har havt Fordeel af. Det er iøvrigt aldeles ikke min Mening i nogen Maade at ville nægte, at Manden kan have sine Fortjenester; men jeg vil kun henholde mig til, hvad den ærede Minister saa rigtigt bemærkede forrige Gang, da Sagen var under

Behandling, at det er en meget mislig Sag for Regjeringen at fremkomme med exceptionelle Pensionsslove, og at han havde været i det Tilfælde at maatte afvise flere lignende Begjæringer. Naar den ærede Taler, som talte for Fleertallets Indstilling, har bemærket, at man ikke skulde være bange for Folgerne af at anbefale dette Andragende, fordi denne Mand maaskee er den Gæste her i Landet, som er i en saadan exceptionel Stilling, saa svarer jeg dertil, at der maaskee er mange Andre, som ogsaa kunde være i en exceptionel Stilling; men det er jo en Selsølgje, at de exceptionelle Stillinger for det Meste ere forffjellige, altsaa kan man ikke saa ganske berolige sig dermed, og jeg er overbevist om, at der er mange Andre, som vilde finde, at de ere i andre exceptionelle Stillinger, som kunde give ligesaa god Anledning til at forøge deres Pension, som denne Mand har fundet, at det var Anledning til at forhøje hans. Jeg kan derfor ikke fravige at tilraade Thinget at holde fast ved den tidligere Beslutning og ikke henvise dette Andragende til Finantsministeriet.

Naben: I Anledning af, hvad den ærede Rigsdagsmand, der nu satte sig, udtalte, at der nemlig kunde være andre exceptionelle Stillinger, saa vil jeg villig indrømme det; men i det Dieblik, disse exceptionelle Stillinger være saaledes, at de kunde give Anledning til, at Bedkommende her i Rigsdagen bleve bevilgede noget Mere, fordi det var forfjent, saa troer jeg virkelig, at det er Noget, som Rigsdagen paa ingen Maade skal frygte for, men tværtimod med Glæde gjøre Brug af den Ret og den Magt, den har til at bevirke, at slige Andragender kunne af Regjeringen bevilges i de Tilfælde, hvor en bestemt Lov af overordentlige Villighedsheensyn burde taale en eller anden Undtagelse, — hvilken Magt Thinget ikke paa nogen Maade burde give Slip paa.